

[P. A. Poulsen (Stenderup).]

løses altsaa helt fra sin Skole, men jeg forstaar det saadan, at Skolekonsulentens Beføjelser bliver som før, der sker ingen Ændringer paa dette Punkt. Han faar altsaa end ikke Beføjelse som Inspektør. At Amtsskolekonsulenten fik en saadan Beføjelse, vilde jeg ikke have noget imod, thi som Forholdet er nu, hvor Amtsskolekonsulenten enten skal tilkaldes eller udsendes, kan der i Befolkningen næsten opstaa Mistanke om, at nu er der vist noget galt paa Færde, naar det rygtes, at Amtsskolekonsulenten har været der. Paa den anden Side vil jeg gerne understrege, at Skolen heller ikke er tjent med at have for meget Renteri af Inspektører. Gaar det godt i en Skole, er der ingen Grund til Posekiggeri, og gaar det mindre godt, rettes der saamænd ikke saa meget paa det, ved at en Inspektør stikker Hovedet ind ad Døren. Maskinen kan maaske bringes til at klapre lidt bedre, men hvad nytter det, om Livet mangler. Nu ved jeg godt, at der er en vis Forskel paa Land og By. Jeg kender bedst Landskolen, og dér tør jeg sige, at Befolkningens daglige Tilsyn er det mest effektive og værdifulde Tilsyn, der findes. Her lever Skole og Hjem saa nær op ad hinanden, at Befolkningen snart skal blive i Stand til at bedømme, om der arbejdes i Skolen, og den forstaar ogsaa paa en god Maade at vise sin Glæde, om det sker, men den forstaar saa sandelig ogsaa at reagere, om det gaar sløjt. Et saadant Tilsyn har vi paa Landet, og det er godt.

At Amtsskolekonsulenten har haft en Del Opgaver at løse og faar Opgaver med at være behjælpelig med Løsning af Skolebyggeriet og lignende, skal jeg indrømme, men jeg tror egentlig, at vi kunde hjælpe os med Halvdelen af disse Amtsskolekonsulenter, saa at der blev en Skolekonsulent for hver 2 Amter. Saa sparede man da nogle Penge, og der blev flere Lærere til at undervise, hvad der trænges til, i hvert Tilfælde for Tiden.

I Lovforslaget har man opretholdt Bestemmelsen om, at Amtsskolekonsulenten skal have øvet Lærergerning i 10 Aar i Folkeskolen, inden han kan faa Stilling som Amtsskolekonsulent, hvilket jo er en Borgen for, at det er en prøvet Mand, der faar en saadan Stilling. Derimod kræves det ikke som før, at det skal være en af de i Amtet virkende Lærere, der ansættes, og denne Bestemmelse tror jeg vil give Anledning til Drøftelse i Udvalget. Jeg vil finde, at den gamle Bestemmelse er den mest rigtige, da det sikkert vil være uheldigt at ansætte en Lærer i en saadan Stilling, om han ikke

gennem sin Virksomhed har det allernøjeste Kendskab til Forholdene i Landsbyskolen, jeg kan ogsaa sige i Landbohjemmene, i det hele taget til Livet paa Landet. Men det er som sagt et Spørgsmaal, der egner sig bedst til at drøfte i et Udvalg.

Da der ikke i Lovforslaget er Tale om nogen generel Ændring i selve Loven om Skolens Tilsyn, men kun om en Ændring vedrørende den tjenstlige Side af Skolekonsulentens Stilling, en Stilling, som vi nu engang har faaet, men som har vist sig ikke at være saa ideal, som man i sin Tid mente den var, finder jeg ikke Anledning til at gøre flere Bemærkninger, og da Lovforslaget tager Sigte paa at efterkomme Ønsker om at faa rettet ved Stillingens uheldige Sider, vil vi fra vor Side ikke modsætte os det, men agter at stemme for Forslaget ved tredie Behandling ud fra de Betragtninger, som jeg her til sidst har gjort gældende.

P. N. Petersen (Røjle): Det er med Tilfredshed, jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale det foreliggende Lovforslag til Gen gennemførelse her i det høje Landsting. Uden for Sønderjylland har Amtsskolekonsulenternes Stilling jo hidtil nærmest været af forsøgsvis Karakter, hvorunder man bl. a. nærede visse Forventninger om, at de gunstige Erfaringer, man havde fra Sønderjylland, i nogen Maade kunde overføres til det gamle Land, selv om de særlige nationale Forhold dernede naturligvis ikke kan drages ind i en saadan Sammenligning. Men nu er der gaaet saa lang Tid, at vi kender Værdien af Amtsskolekonsulenternes Arbejde, og vi kender Betydningen af Amtsskolekonsulenternes Forhold til Skoledirektionerne og Kommunerne, enten de som i Sønderjylland er Medlemmer af disse Skoledirektioner eller ligesom i det gamle Land staar som virkelige Konsulenter for Direktionerne. Der er derfor ingen Grund til at vente længere med at omdanne disse Konsulentstillinger til faste Embeder, saa meget mindre som vi samtidig kan komme ud af den uholdbare Tilstand, som ærede Ordførere har omtalt, som vi har nu, hvor Amtsskolekonsulenternes Vikarer ikke kan siges at have virket fremmende for stabile Skoleforhold ved Konsulenternes egne Skoler.

Jeg finder ikke Anledning til at anke over Lønvilkaarene for disse nye Embeder. De er sikkert meget passende, naar vi ser dem paa Baggrund af Tiden og Forholdene i øvrigt. Derimod skal jeg ikke nægte, at jeg blev meget overrasket ved at stifte Bekendtskab med Afskedigelsesbestemmelserne. Efter Forslaget kan en Amtsskolekon-